

[Elgaard.]

parlamentariske Minister. Derfor maatte man imødesee den højtærede Justitsministers Redegørelse med betydelig Interesse, og skarpere Fordømmelse af Begivenhederne end Justitsministerens kan ikke ske. Der er en aabenbar Forskel paa den Maade, hvorpaa Ministerens Partipresse fra første Færd tog denne Sag, og paa Ministerens Redegørelse i Dag.

Med Hensyn til de mange Erklæringer er det fastslaaet til Fuldkommenhed, at der er en Række Omraader, hvor Samtaler er misforstaaede og forkerte Slutninger draget af Samtaler. Alt dette hører jo under den videre Undersøgelse, som Ministeren har bebudet. En Ting bør imidlertid være Resultatet af denne Forhandling i Dag, nemlig at hvis Domsmandsinstitutionen skal opretholdes i dette Land, maa det være en uomstødelig og for alle Embedsmænd forudsat Kendsgerning, at der ingen Sinde maa forekomme Tilfælde, hvor der kræves afgivet politisk Daabsattest for Domsmand, naar de i øvrigt opfylder Betingelserne for at kunne optages paa Domsmandslisten.

Jeg har ikke tidligere haft Lejlighed til at overvære en Forhandling, hvor Fagministeren i en Redegørelse for et Spørgsmaal, der er stillet til ham, i saa udpræget Grad, i saa konkrete Sætninger, paa saa afgørende Maade fralægger sig enhver Forbindelse, ja, Tanke om det, der er foregaaet. Det vil være forholdsvis haabløst at efterforske, hvordan det da overhovedet har kunnet forekomme, for jeg nærer da ingen Tvivl om, at de forskellige Embedsmænd har været lige saa klar over Retsplejelovens Bestemmelser vedrørende disse Forhold, som den højtærede Justitsminister har været, og derfor forekommer det mig, at det er Begivenheder, der i nogen Grad maa være paavirket ogsaa af den Mentalitet, ud fra hvilken ogsaa den højtærede Justitsminister en Gang imellem er paradoksal i sine Udtryk. Det vilde jo være helt ved Siden af at mene, at man blandt vore juridiske Embedsmænd ikke i Forbindelse med denne Sag var fuldt paa det rene ogsaa med Betingelserne vedrørende Underrettsdomstolens Sammensætning og Personers Forpligtelse.

Ud fra denne Betragtning vil jeg sige om den stillede Dagsorden, at der i denne rummes et Afsnit vedrørende den højtærede Justitsministers fortsatte Undersøgelse og Forholdet til hans Embedsmænd, som bevirker, at jeg ikke ønsker at stemme for denne Dagsorden, da det paa nuværende Tidspunkt vil være umuligt for Rigsdagens Partier at deltage i noget Ansvar med Hen-

syn til, hvad der videre skal ske i denne Sag. Jeg maa over for Justitsministerens Udtalelser og Forstaaelse af Sagen sige ligesom Ordføreren for Forespørgerne, at Justitsministerens Stilling til denne Begivenhed og hans Udtalelser vedrørende Fremtiden er der intet at bemærke til, men jeg vilde ikke have anset den højtærede Justitsminister for en ringere Mand, hvis han havde haft en ogsaa over for hans Embedsmænd afgiven Erklæring, der ligesom dækkede Begivenhederne vedrørende Embedsmændenes Forhold over for deres Fagminister. Jeg hørte vel, at den højtærede Minister sagde, at han ikke gav Instrukser eller Direktiver til de enkelte Embedsmænd i den ene eller den anden Sag. Nej, selvfølgelig ikke, men jeg gaar ud fra, at der under ethvert Fagministerium og vel ikke mindst det juridiske Ministerium maa være retsmæssige Grundlinier, som ikke kan fraviges, og dette er altsaa sket i dette Tilfælde.

A. M. Hansen: Det er forstaaeligt, at Retsbevidstheden reagerer over for Oplysninger om, at der forud for Domsforhandlingen i Terndrup-Sagen er anstillet politimæssig Undersøgelse angaaende Domsmandenes politiske Sindelag. Der vil fra alle Sider være Enighed om det forkastelige i, at dette har fundet Sted, og jeg kan derfor udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister gennem sin Redegørelse paa afgørende Maade har klarlagt sit Standpunkt i dette Spørgsmaal, at der vil blive draget Omsorg for, at Sagen vil blive undersøgt til Bunds, saa at Ansvaret kan blive lagt, hvor det retfærdigt bør ligge, og at de begaaede Fejl vil blive paataalt, samt at der vil blive truffet saadanne Forholdsregler, at Gentagelse vil kunne undgaaes.

Ud fra disse Synspunkter kan jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Ministerens Redegørelse og anbefale Tinget at stemme for den foreslaaede Dagsorden.

Hartel: Ministerens Svar ved denne Lejlighed viser ganske tydeligt, hvad en samlet Opposition er i Stand til at opnaa, naar en saadan Sag forelægges og man har en Argumentation bag sig, som er af betydelig Rækkevidde og Vægt, men jeg kan, naar jeg bliver stillet heroverfor, ikke andet end beklage, at det ikke har været muligt at samle en tilsvarende oppositionel Vilje ved de Sager, vi ved andre Lejligheder har rejst, f. Eks. med Hensyn til Kreatureksport-sagen, med Hensyn til Ministeriets Ansvar i sin Tid, da de privat ansatte Sagførere for Kreatureksportudvalget blev honoreret